

Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av ett förslag till rådets direktiv (ändring av strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror) samt med anledning av kommissionens rapport

I enlighet med 96 § 2 mom. grundlagen översänds till riksdagen kommissionens förslag av den 14 mars 2001 till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/79/EEG, direktiv 92/80/EEG och direktiv 95/59/EEG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror,

kommissionens rapport till rådet och till Europaparlamentet om strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av cigaretter och andra tobaksvaror (KOM (2001) 133 slutlig) samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 10 maj 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringsråd *Irmeli Virtaranta*

**FÖRSLAG TILL RÅDETS DIREKTIV OM ÄNDRING AV DIREKTIV 92/79/EEG,
DIREKTIV 92/80/EEG OCH DIREKTIV 95/59/EG NÄR DET GÄLLER STRUKTURER
OCH SKATTESATSER I FRÅGA OM PUNKTBESKATTNING AV TOBAKSVAROR
SAMT KOMMISSIONENS RAPPORT OM STRUKTURER OCH SKATTESATSER I
FRÅGA OM PUNKTBESKATTNING AV CIGARETTER OCH ANDRA
TOBAKSVAROR**

1. Inledning

De tobaksprodukter som hör till det harmoniserade accissystemet är cigaretter, cigarer, cigariller samt pip- och röktobak. De två sistnämnda är dessutom indelade i två produktgrupper, d.v.s. finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter samt annan pip- och röktobak.

Accis på cigaretter uppbärs enligt direktiv 92/79/EEG och på andra tobaksprodukter enligt direktiv 92/80/EEG. Direktiven har ändrats år 1995 genom direktiv 95/59/EG om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror. Ovannämnda direktiv ändrades dessutom i juli 1999 genom direktiv 1999/81/EG. Kommissionen har nu framlagt ett förslag till rådets direktiv om ändring av ovannämnda direktiv 92/79/EEG, 92/80 EEG och 95/59/EG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror. Förslaget baserar sig på den rapport som kommissionen samtidigt avgett till rådet och till Europaparlamentet om strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av cigaretter och andra tobaksvaror.

2. Kommissionens rapport om strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av cigaretter och andra tobaksvaror, vilken utgör grund för förslaget.

2.1. Allmänt

Medlemsstaterna skall för cigaretter uppbära en så kallad allmän minimiaccis som skall uppgå till minst 57 procent av detaljhandelspriset på cigaretter i den mest efter-

frågade prisklassen, inklusive samtliga skatter. Den allmänna minimiaccisen består av en särskild accis per varuenhet samt en värdebaserad accis beräknad på grundval av det högsta detaljhandelspriset. Medlemsstaternas myndigheter bestämmer årligen den mest efterfrågade prisklassen. Dessutom regleras accisens struktur så att accisen per varuenhet skall vara 5—55 procent av det totala skattebelopp som uppbärs för cigaretterna, inklusive mervärdesskatt.

Skatterna på andra tobaksvaror än cigaretter kan vara antingen värdebaserade eller beräknade per varuenhet, eller en kombination av dessa. I början av år 2001 var accisernas minimibelopp följande:

— cigarer och cigariller: 5 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter, eller 10 euro per 1000 stycken, eller per kilogram;

— finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter: 30 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter, eller 25 euro per kilogram;

— annan pip- och röktobak: 20 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter, eller 19 euro per kilogram.

Enligt de direktiv om beskattning av tobaksprodukter som trädde i kraft i början av år 1993 skall kommissionen med två års mellanrum till rådet avge en rapport om hur minimiacciserna och accisstrukturen för tobaksprodukter har fungerat. I rapporten skall man beakta den inre marknadens funktion, accisbeloppen realvärde och fördragets allmänna målsättningar.

Kommissionen gav sin första rapport år 1995. Den pekade på ett antal frågor där ändringar skulle ha varit motiverade. Kommissionen förslog i alla fall inga sådana,

eftersom den ansåg att man borde skaffa mera information om bestämmelsernas tillämpning och om problemen.

Kommissionen gav sin andra rapport i maj 1998. Däri ingick ett förslag om ändringar av vissa bestämmelser i tobaksskattedirektiven. Accisen och dess struktur förblev dock oförändrade. För cigaretternas del föreslog kommissionen större frihet för medlemsstaterna att reglera accissatserna i närheten av miniminivån. I fråga om cigarrer, cigariller och röktobak föreslog kommissionen en möjlighet att uppbära en minimiaccis. Minimiacisen för cigaretter inflationsjusterades. Vid behandlingen av förslaget bad flera medlemsstater i en protokollsdeklaration att kommissionen skulle överväga en grundligare översyn av accissatserna och accisens struktur. Förslaget godkändes den 29 juli 1999. Enligt de direktiv som då antogs angående accisens struktur och accissatserna för tobaksprodukter skall kommissionen avge en rapport till rådet om dessa frågor minst vart tredje år och senast den 31 december år 2000. Kommission har i stor omfattning hört representanter för medlemsstaterna och för olika organisationer före den avgav den nu aktuella rapporten.

2.2. Granskning av den gällande lagstiftningens funktion

Den inre marknadens funktion

Inga avsevärda problem har rapporterats för den inre marknadens del såvitt gäller kommersiella försändelser. Det föreligger dock avsevärda skillnader mellan priserna och skatterna i olika medlemsstater. Skatten på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen är fyra gånger högre i högskatte-landet Förenade Kungariket än i lågskatte-landet Spanien. Beräknad i euro är skillnaden över 400 procent. Flera länder har rapporterat om skattebedrägerier på grund av de stora skillnaderna. Också andra åtgärder, utom en tillnärmning av beskattningen, behövs för att bekämpa skattebedrägeri. Man har kunnat konstatera att de åtgärder som vidtagits på basen av de förslag som arbetsgruppen på hög nivå om alkohol och tobaksprodukter framlagt har lett till en minskning av

skattebedrägerierna medlemsstaterna emellan. Däremot har dessa bedrägerier tilltagit för utomstående länders del. I vissa medlemsstater har smugglingen av tobaksprodukter från grannländerna i Östeuropa, där priserna och skatterna är låga, vuxit till alarmerande proportioner och stör den inhemska marknaden. Därför borde medlemsstaterna, tillsammans med kommissionen, fortsätta att genomföra de rekommendationer som arbetsgruppen på hög nivå framlagt.

De stora skillnaderna mellan detaljhandelspriset på tobaksprodukter i olika medlemsstater frestar folk att köpa varorna i de medlemsstater där de är billiga. De stora varumängderna som en resande får medföra är baserade på reglerna för den inre marknaden, förutsatt att varorna är avsedda för den resandes personliga bruk. Allvarliga problem kan uppstå när gränsen överskrids med korta mellanrum och då de transporterade varumängderna överskrider den resandes eget behov. Också förbrytarorganisationerna deltar i stor omfattning i smugglingen.

Också Internet-handeln ser ut att ha tilltagit. Artikel 10 i direktiv 92/12/EEG innehåller bestämmelser som kan tillämpas på Internet-handeln. Det verkar dock vara så att de stora skillnaderna mellan medlemsstaternas skatter ger upphov till tvivelaktig verksamhet för att skapa skattefördelar för både säljarna och köparna.

Cigaretter

EU:s minimiaccis för cigaretter är 57 procent av detaljhandelspriset i den mest efterfrågade prisklassen, inklusive samtliga skatter. För närvarande är den högsta skatten inom gemenskapen 65,14 procent och den lägsta 50,47 procent (Sverige). Landet har fått tillstånd att avvika från 57 procentens regeln till slutet av år 2002, eftersom Sverige med nivån 50,47 procent tillämpar den femte högsta skattesatsen, räknat i absoluta tal. Trots att skillnaderna mellan medlemsstaterna, räknat i procent, ser ut att vara rätt små är bilden en annan då man jämför skatterna i absoluta tal. Då är skatten i den medlemsstat som tillämpar den högsta skattesatsen fyra gånger högre än i medlems-

staten med den lägsta skattesatsen.

Direktiv 92/79/EEG ändrades genom direktiv 1999/81/EG så att medlemsstaterna fick mera spelrum för att anpassa sin minimiaccis då priset i den mest efterfrågade prisklassen, eller då mervärdesskatten ändras. Om detaljhandelspriset på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen ändras så att 57 procents regeln av detaljhandelspriset inte mera uppfylls har en medlemsstat tid till den 1 januari det andra året därefter att genomföra den nödvändiga ändringen av accisnivån. Om en medlemsstat på motsvarande sätt höjer mervärdesskattesatsen för cigaretter kan den ta höjningen i beaktande för accissatsens del senast den 1 januari det andra året efter det att mervärdesskatten höjdes. Senast då skall medlemsstaten tillämpa gemenskapens lägsta accissatser. Denna ändring är speciellt nyttig för de medlemsstater där accissatsen ligger nära miniminivån på 57 procent.

Det nuvarande sättet att uttrycka minimiaccisen på cigaretter såsom 57 procent har både goda och dåliga sidor. Systemet gör det möjligt att jämföra medlemsstaternas skattenivåer, vilka omfattar både en del beräknad per varuenhet och en prisbaserad del. Detta system leder dock inte till en utjämning av medlemsstaternas skattenivåer.

Kommissionen strävar till att åstadkomma ett tillnärmande av acciserna, vilket är speciellt nödvändigt för att stävja skattebedrägerier och smuggling. Kommissionen anser det bästa alternativet vara en fast minimiaccis på cigaretter, räknad i euro, i tillägg till att den nuvarande 57 procents regeln bibehålls. Den genomsnittliga accisen på cigaretter är 90 euro per tusen stycken. Kommissionen föreslår i alla fall inte detta belopp, eftersom största delen av medlemsstaterna då skulle bli tvungna att höja sina accissatser. Därför föreslår kommissionen en miniminivå på 70 euro, i vilket fall endast några medlemsstater skulle bli tvungna att höja sin accis. Om en medlemsstat har ekonomiska svårigheter att omedelbart sätta ändringen i kraft har kommissionen lovat överväga en övergångsperiod för en viss, begränsad tidsrymd. En sådan kunde komma i fråga speciellt för de nya medlemskandidaterna. Kommissionen tror att en sådan fast miniminivå i avsevärd

grad skulle minska risken för smuggling, eftersom man skulle uppnå en stabil miniminivå för accisen.

Kommissionen strävar också till en tillnärming av helhetsbeskattningen av cigaretter. Då behövs en undantagsregel för att säkerställa att medlemsstater med hög skattenivå inte skall bli tvungna att höja sin accis för att uppfylla 57 procents regeln. Därför skulle de medlemsstater där accisen är minst 100 euro per 1000 cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen inte vara skyldiga att tillämpa minimiregeln på 57 procent.

Kommissionen anser att ovannämnda ändringar bättre än nu skulle leda till ett tillnärmande av medlemsstaternas skattesatser, förbättra den inre marknadens funktion och minska snedvridningen mellan medlemsstaternas marknader. Genom dessa ändringar skulle också skattepolitiken bli en del av fördragens allmänna målsättningar, speciellt i fråga om skyddet för människors hälsa.

Kommissionen har inte föreslagit några ändringar av accisstrukturen för cigaretter (andelen som beräknas per varumängd skall vara 5—55 procent av den totala skattenivån). Däremot har medlemsstaterna ofta konfronterats med en situation där billiga cigaretter har dykt upp på deras marknad, vilket i sin tur har lett till marknadsstörningar. För närvarande kan medlemsstaterna uppbära en minimiaccis på cigaretter, under förutsättning att denna inte höjer den totala accisbördan över 90 procent av den totala skatten i den mest efterfrågade prisklassen. Detta innebär att varje cigarettask på marknaden skall bära en viss minimiaccis. Avsikten med regeln är att garantera medlemsstaterna en viss inkomstnivå och att säkra att cigaretter inte säljs till ett pris avsevärt lägre än det normala marknadspriset. En introduktion av billiga cigaretter på marknaden kan leda till snedvridning av konkurrensen och uppmuntra ungdomen att börja röka. Kommissionen föreslår att de medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet skulle medges en större frihet att bestämma accisens miniminivå. Enligt förslaget skulle en medlemsstat kunna uppbära en minimiaccis för cigaretter, under förutsättning att

denna nivå inte överskrider accisen på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Medlemsstaterna skulle sålunda medges större rörelsefrihet att reglera prisnivån.

Annan beredd tobak.

Det har redan flera år på marknaden funnits en produkt som i fråga om funktion, smak, filter och utseende kan betraktas som en cigarett, eller cigarettersättning. Produkten är dock inte vit som en cigarett, utan har samma färg som en cigarr, eller cigarill och täckbladet är fyllt med skuren tobak, i stället för en riven blandning. Tillverkningsprocessen liknar den som används för cigaretter. Produkten beskattas för närvarande som cigarrer, eller cigariller. Denna produkt konkurrerar inte bara med cigaretter, utan den snedvrider också den inre marknaden. Eftersom denna produkt är billigare än cigaretter blir den alltmer attraktiv för ungdomar. Av dessa orsaker föreslår kommissionen en ändring av definitionen av cigarrer och cigariller. Genom ändringen skulle dessa produkters beskattning förenhetligas. Samtidigt skulle den lägre skattesatsen begränsas till att gälla cigarrer och cigariller, vilkas framställning är arbetsdryg.

Medlemsstaterna emellan finns det avsevärda skillnader mellan skattesatsen på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter. Dessa skillnader samt skillnaderna mellan de obeskattade priserna utgör ett incitament till smuggling mellan grannländer och medför snedvridningar på den inre marknaden. En lösning på problemet kunde vara att medlemsstaterna med en hög skattesats sänker denna och/eller att övervakningen skärps. På den andra sidan föreligger det också stora skillnader mellan minimiacisnivån på 57 procent, beräknad på detaljhandelspriset på cigaretter, och minimiacisnivån på 30 procent, eller 25 euro per kilogram för finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter. Dessa produkter konkurrerar dock med varandra. Om priset på cigaretter stiger övergår de rökare som inte har råd att köpa dyrare cigaretter till att rulla dem. Ur hälsosynpunkt är båda produkterna lika skadliga.

Kommissionen anser att minimiacisen på finskuren tobak borde anpassas till regeln om en minimiacisnivå på 57 procent för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Eftersom produkterna är av olika typ vore det skäl att för finskuren tobak stadga en minimiacis på cirka två tredjedelar av miniminivån för cigaretter. Då skulle minimiacisnivån för finskuren tobak stiga från nuvarande 30 procent till 39 procent. Om accisen per varuenhet skulle höjas i samma mån skulle den vara 33 euro. De medlemsstater vilkas minimiacis för närvarande är på en mycket låg nivå skulle beviljas en övergångstid för att anpassa sig till de nya minimiacisnivåerna.

2.3. Accisens realvärde

Kommissionen har följt med hur skatterna ändras i medlemsstaterna för att se hur de nationella myndigheterna har tagit inflationens verkningar i beaktande. Minimiacisen på cigaretter uttrycks som en procentuell andel av detaljhandelspriset, varför en skattehöjning automatiskt följer av att detaljhandelspriset ökas på grund av inflationen. Minimiacisnivån för andra tobaksprodukter än cigaretter uttrycks som en procentandel av detaljhandelspriset samt som ett belopp per varuenhet. Också i dessa fall tas inflationens verkningar i beaktande alltid då detaljhandelspriset ändras. Inflationsjusteringar har gjorts av minimiaciserna per varuenhet till början av år 2001. Eftersom kommissionen föreslår en översyn med fyra års mellanrum, föreslår den att de mängdbaserade acciserna skall höjas i takt med inflationen.

2.4. Fördragets allmänna målsättningar

Fördragets målsättning är bl.a. att förverkliga den inre marknaden och att säkra dess funktion. Ett förenhetligande av accislagstiftningen är en av dessa åtgärder. I fördraget stadgas också att man skall garantera ett skydd på hög nivå av människors hälsa då man fastställer och verkställer gemenskapens politikgrenar och verksamhet. På grund av tobaksprodukternas speciella egenskaper har man vid accisbeskattningen också fäst upp-

märksamhet vid hälsosynpunkter, konsumentskydd samt vid prisförhållandet mellan olika produkter. Statistiska uppgifter ger vid handen att tobaksrökning fortfarande är den största enskilda dödsorsaken inom gemenskapen, vilken kan undvikas. Beskattningen anses spela en viktig roll inom den politik som strävar till att minska tobakskonsumtionen. En minimibesättning är sålunda viktig ur hälsosynpunkt. Vissa medlemsstater ansåg att en höjning av skatterna minskar rökandet, speciellt bland ungdomen. På den andra sidan ansågs att en hög beskattning leder till ett allvarligt smugglingsproblem. Hälsotvivel, förhindrandet av smuggling, sysselsättningssynpunkter samt statens inkomster är alla viktiga aspekter då man fastställer acciserna.

Både finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter och cigaretterna själva är skadliga för hälsan. Produkternas halt av tjära, nikotin och kolmonoxid växlar av olika orsaker. I vissa undersökningar har man påvisat att i synnerhet tjärhalten är lika stor i båda produkterna. Ur hälsosynpunkt borde vardera produkten beskattas på samma sätt och deras särskilda egenskaper borde tas i beaktande.

Den på folkhälsosynpunkter baserade strävan att minska konsumtionen genom att höja beskattningen förblir dock en halvmesyr om skatten på tobaksprodukter kringgås. Om de normala distributionskanalerna kringgås kan man också enkelt kringgå andra regler, t.ex. dem som gäller försäljning till minderåriga, halten av tjära, nikotin och kolmonoxid, ämnen som skapar beroende samt märkning av förpackningarna. Smugglingen av tobaksprodukter utgör ett hot i de medlemsstater som har en yttre gräns i EU. Konsumtionen av smuggelprodukter utgör en hälsorisk, eftersom man inte kan kontrollera deras kvalitet och innehåll.

Samtliga dessa målsättningar måste förenas genom att stifta en skälig minimiaccisnivå inom EU.

2.5. Översynens periodicitet

Enligt gällande direktiv om tobaksaccis skall rådet, på förslag av kommissionen, granska accisens struktur och accissatserna med minst tre års mellanrum. Denna tidsrymd är

enligt kommissionens uppfattning alltför kort för att möjliggöra en rätt bedömning av medlemsstaternas lagstiftning. Därför anser kommissionen att översynen borde göras med fyra års mellanrum. Eftersom följande översyn inte skulle göras före år 2005 föreslår kommissionen samtidigt att minimiaccisen per varuenhet på andra tobaksprodukter än cigaretter skulle höjas för att ta inflationen i beaktande.

2.6. Rapportens slutsatser

Kommissionen konstaterar att gällande lagstiftning kräver ett flertal ändringar. I stället för att skapa ett helt nytt system skulle gemenskapslagstiftningens grundpelare dock bibehållas.

Såvitt gäller cigaretter anser kommissionen att medlemsstaterna borde tillämpa både en regel om en minimiaccisnivå, samt dessutom ett fast minimibelopp uttryckt i euro. De medlemsstater som redan har en hög accissats skulle få mera spelrum vid fastställandet av accissatsen. Medlemsstaterna skulle också få mera manöverutrymme då de fastställer minimiaccisen för cigaretter.

Kommissionen anser att definitionen av cigarrer borde ändras för att vissa produkter som liknar cigaretter skulle kunna inkluderas i cigarettbeskattningen. Minimiacisnivån för finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter borde gradvis höjas till samma nivå som cigarettaccisen. Skatten per varuenhet på andra tobaksprodukter än cigaretter borde anpassas till inflationen. Kommissionens översyn borde göras vart fjärde år.

3. Direktivförslagets huvudsakliga innehåll

Kommissionen föreslår följande ändringar av direktiv 92/79/EEG:

Minimiaccisen på cigaretter är för närvarande 57 procent av detaljhandelspriset i den mest efterfrågade prisklassen, inklusive samtliga skatter. För att tillnärma den totala skattebördan på cigaretter och för att säkra en minimiaccis för dem föreslår kommissionen att samtidigt som ovannämnda minimiskattekrav bibehålls borde accisen

vara minst 70 euro per 1000 cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin. De medlemsstater där den totala accisen är minst 100 euro per 1000 cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin skulle inte behöva tillämpa ovannämnda minimiregel på 57 procent.

Kommissionen föreslår att medlemsstaternas möjlighet att uppbära en minimiaccis på cigaretter skulle ändras så att denna minimiaccisnivå inte skulle överstiga accisbeloppet på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen.

I fråga om andra tobaksprodukter än

cigaretter föreslår kommissionen följande ändringar av direktiv 92/80/EEG. Minimiaccisnivån för finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter skulle gradvis anpassas till minimiaccisen på cigaretter. Eftersom det är fråga om produkter av olika typ borde minimiaccisen på finskuren tobak var cirka två tredjedelar av minimiaccisen på cigaretter. I fråga om andra tobaksprodukter än cigaretter skulle minimibeloppet i euro inflationsjusteras från början av år 2003.

Den allmänna accisen som uppbärs på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter borde vara:

1.1.2002	33 procent	av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter,	eller	28 euro per kilogram
1.1.2003	36 "	" "	eller	31 "
1.1.2004	39 "	" "	eller	34 "

Den allmänna accisen på cigarrer eller cigariller borde från den 1.1.2003 vara minst 5 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter, eller 11 euro per 1000 stycken, eller per kilogram.

Den allmänna accisen på annan pip- och röktobak borde från den 1.1.2003 vara minst 20 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter, eller 20 euro per kilogram.

Kommissionen föreslår att definitionen på cigarrer och cigariller i direktiv 95/59/EG borde ändras till följande:

— tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av rekonstituerad tobak, som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret, men i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 gr och om omkretsen är minst 34 mm på minst en tredjedel av längden.

— tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret, men i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket och med omblad, båda av rekonstituerad tobak, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 1,2 gr och om täckbladet är anbringat i spiralform med en spetsig vinkel på minst 30

grader mot cigarrens längdaxel.

Genom detta förslag skulle man undvika att vissa produkter på marknaden beskattas enligt en låg skattesats. Ifrågavarande produkter skulle uteslutas ur definitionen på cigarrer och cigariller.

Dessutom skulle kommission bli skyldig att framlägga en rapport till rådet om tobaksbeskattningens funktion med minst fyra års mellanrum, i stället för nuvarande tre år. I kommissionens rapport och i rådets genomgång av denna skulle man beakta den inre marknads klanderfria funktion, accisernas realvärde samt fördragets allmänna målsättningar.

4. De föreslagna stadgandenas inverkan och regeringens ståndpunkt.

Förslaget förutsätter inga omedelbara ändringar av Finlands nationella lagstiftning.

På cigaretter uppbär Finland en accis per varuenhet på 90 mark per 1000 cigaretter samt en värdebaserad accis på 50 procent av detaljhandelspriset, inklusive samtliga skatter. Den mest efterfrågade prisklassen är för närvarande 23,80 mark för 20 cigaretter. Sålunda uppbärs i Finland en skatt på 57,56 procent av cigaretterna i den mest efterfrågade prisklassen. Detta innebär 115 euro per 1000 cigaretter.

Den minimiaccis på 70 euro för 1000 stycken

som skulle införas för cigaretter skulle höja beskattningen i lågskatteländer och skulle därför tillnärma medlemsstaternas beskattning. Detta vore i och för sig nödvändigt och nyttigt för att förbättra den inre marknadens funktion. Regeringen understöder varmt också förslaget att medlemsstaterna inte skall vara skyldiga att tillämpa 57 procents regeln om accisen på cigaretter överstiger 100 euro per 1000 stycken. Finland uppfyller detta minimikrav. Eftersom Finland inte enligt förslaget skulle vara skyldig att iakttä 57 procents regeln skulle Finland få litet mera manöverutrymme för att justera accisnivån på cigaretter. Då skulle Finland vid behov kunna sänka sin accisnivå, om detta anses vara nödvändigt. Speciellt skulle det uppstå möjligheter att sänka skatten om de nya varumängder som resande får medföra från en annan medlemsstat från början av år 2004 skulle skapa stora problem. Mängden cigaretter skulle t.ex. stiga från 300 stycken till 800 stycken. En sänkning kunde bli aktuell också om Estlands anslutning till EU leder till en stor ökning av resandeförseln.

Finland tillämpar också regeln om en minimiaccis. Enligt denna regel skall tobaksaccis betalas på cigaretter till ett belopp av minst 90 procent av tobaksaccisen på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Denna minimiaccis uppbärs dock inte till den del som den höjer den totala skatten på cigaretter till mer än 90 procent än den totala skatten på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Med sistnämnda avses summan av mervärdes-skatten och tobaksaccisen. Enligt förslaget kunde minimiskattebeloppet höjas bara det inte överstiger den accis som uppbärs på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen. Ändringen kan bli nödvändig i Finland om man plötsligt på vår marknad inför billiga cigaretter. Förslaget skulle ge medlemsstaterna möjligheter att på sådana billiga produkter uppbära en högre accis än den nuvarande, vilket enligt regeringens

uppfattning bör understödjas.

Då kommissionen föreslog en fast minimiaccisnivå sade den sig också kunna överväga ett övergångsarrangemang under en viss, begränsad tidsperiod, om någon medlemsstat har ekonomiska svårigheter med att omedelbart försätta ändringen i kraft. En övergångsperiod kunde komma i fråga speciellt för de nya kandidatländerna. Om sådana övergångsarrangemang beviljas borde Finland eventuellt överväga sin ståndpunkt rörande övergångsarrangemang för resandeförsel från olika medlemskandidater.

En höjning av minimiaccisen, uttryckt i euro, på cigarrer, cigariller, finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter samt på annan pip- och röktnobak skulle medföra en tillnärmning av medlemsstaternas skattenivå. Skattenivån i Finland på dessa produkter överstiger de föreslagna miniminivåerna, varför förslagen inte skulle ha någon inverkan för Finlands del. Regeringen anser i alla fall att en höjning av minimiskattenivån bör understödjas i och för sig för att tillnärma skattenivåerna och för att förbättra den inre marknadens funktion.

Genom att ändra definitionerna av cigarrer och cigariller rättar man till en snedvridning av beskattningen, vilket bör understödjas i och för sig. Ändringen påverkar inte beskattningen av dessa produkter i Finland, eftersom sådana produkter som förorsakar snedvridningen inte förekommit på vår marknad.

En förlängning av översynsperioden rörande beskattningen av tobaksprodukter kan inte heller anses leda till problem, varför regeringen inte ser några hinder för att förlänga perioden. Om det uppstår överraskande förändringar, eller problem kan kommissionen alltid, då den önskar, göra förslag om att ändra reglerna, oberoende av sin speciella förpliktelse att avge en rapport om beskattningen av tobaksprodukter. Kommissionen har initiativrätt också då det gäller sådana ändringar som föreslås på basen av denna rapport.